

HANA ZAGOROVÁ Zítra se zvedne vítr

Hanu Zagorovou netřeba představovat ani připomínat. V roce zpěvaččiných půlkulatin vydává Supraphon reprezentativní kolekci tří CD v exkluzivně vypraveném obalu. Obsahuje jak léty prověřené hity, tak i některé perly a zajímavosti, které si říkají o znovuvytažení na světlo boží.

Povídáme si o tom v Supraphonu, kolem po zdech zarámované „trofeje“ různých interpretů, mimo jiné i zlaté a platinové desky Hany Zagorové.

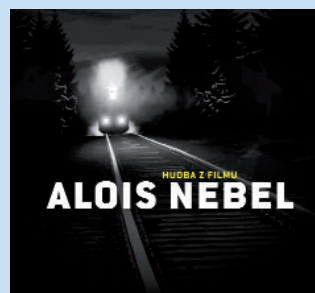
Jaký to je pocit?

Určitě příjemný, ale kdybych řekla, že to vnímám v prvním plánu, tak bych lhala. V nějaké pauzičce, pokud bude, si ty ceny prohlédnu, ale že bych se jimi opájela, to ne. I když mě samozřejmě těší každý úspěch. Stejně jako mě těší třeba nový plakát, *(ukazuje na protější zed')* na který taky během našeho rozhovoru koukám. Říkám si: vyšel docela hezky... *(smích)* Ale jinak nic.

PŘIPRAVUJE SE...

Soundtrack z očekávaného filmu **Alois Nebel** obsahující mimo jiné i dvě nové nahrávky s **Marií Rottrovou** a **Václavem Neckářem** bude vydán u Supraphonu stejně jako písničky s hudbou **Petra Maláska** ke kouzelnému muzikálu na ledě **Popelka**, kde titulní part nazpívala **Lucie Bílá**.

KAREL GOTT A BIG BAND ČESKÉHO ROZHLASU PŘEDSTAVUJÍ NOVÉ ALBUM S NÁZVEM SENTIMENT

Album Sentiment je vlastně originálním dárkem pro Karla Gotta, který mu přede dvěma lety k jeho sedmdesátinám společně nadělily Český rozhlas a Supraphon. Výběr skladeb byl zcela ve zpěvákově režii, na natáčení měl k dispozici i karlínské rozhlasové studio A, kde v 60. letech nahrával své první písně. CD vznikalo za hudebního doprovodu Big Bandu Českého rozhlasu řízeného dirigentem a aranžérem Václavem Kozlem.

Nové album Sentiment obsahuje 17 světových a tuzemských standardů. Karel Gott vybral své oblíbené písně z repertoáru Tonyho Bennetta, Willieho Nelsona, Franka Sinatry, Deana Martina, Louise Armstronga, Bobby Darina a Robbieho Williamse a došlo i na tuzemské evergreeny z repertoáru Oldřicha Nového,

Rudolfa Cortése a Jiřího Suchého. Texty jsou pak dílem Pavla Vrby, Jiříny Fikejzové, Eduarda Krečmára, Františka Řebíčka, Zdeňka Borovce, Jiřího Suchého, Jaroslava Moravce, Ladislava K. M. Walló a Oldřicha Nového.

SU 6046-2

K narozeninám vám Supraphon vydal trojalbum členěné na „Balady“, „Hity“ a „Rarity“. Tohle členění jste si vymyslela vy?

To rozdělení vyplynulo ze zaměření supraphonské edice podobných trojalb. Konečně rozčlenění toho mého pak vzniklo společnou dělnou rukou. Každý přišel s nápadem, nakonec jsme se shodli.

Asi není jednoduché vymyslet zcela nový pohled na vaši kariéru...

Není, ale snažili jsme se o to – především v případě cédečka s raritami. Osobně se raritám celý život bráním, tedy jejich vydávání, necítily jsem tu potřebu. Teď už ale uplynulo dost času od doby, kdy byly uvedeny poprvé, je tu tedy dostatečný odstup. Většina těchto nahrávek vznikla pro televizní pořady, takže na deskách ani neměly možnost vyjít. Řekla jsem si, že to bude hezký dárek posluchačům.

Mezi raritami na novém trojalbu je šest duetů; asi jsou pro vás důležité, ráda si zazpíváte s lidmi, které máte ráda, je to tak?

Ano. A kromě toho, musím se přiznat, mám ráda práci ve dvou. Třeba

i při psaní scénářů mám vedle sebe ráda někoho, s kým se můžu poradit, s kým společně vymýšlíme různé záležitosti. Baví mě pracovat s někým, koho mám ráda.

Většina z rarit, které album nabízí, vychází na CD vůbec poprvé!

Je jich určitě přes devadesát procent, což je fajn. Jak už jsem zmínila, původně vznikly pro televizní pořady. Namátkou třeba duet s Josefem Lauferem z pořadu Madam a sedm loupežníků, jsou tam písničky z pořadu natáčeného na Kubě nebo ze semaforického představení Kytice.

Jak složitý byl jejich výběr?

Pro mě moc složitý nebyl. Rozhodila jsem sítě několika lidem, o kterých vím, že mě mají rádi, oslovila jsem své skalní fanoušky. Zeptala jsem se, co by na připravovaném albu přivítali, a kdyby výběr obsahoval i nějaké ty rarity, jaké by to měly být. Ze seznamu, který takhle vznikl, už nebylo složité udělat selekci.

Vaše nové trojalbum obsahuje i dvě úplné novinky s vašimi texty!

První z nich je píseň Erica Vlemínckxe Zítřej se zvedne vítr – na ten text jsem se moc těšila. Když jsem ho měla hotový, ještě jsem ho trochu zlidšťovala. Připadal mi hodně těžký, tak jsem si řekla, že bych ho mohla trochu „zpopulárnit“. Udělala jsem tedy dva zásahy, neřeknu kde. Nebyla jsem ráda, že je dělám, ale připadalo mi důležité, aby ta místa neodpuzovala svojí těžkostí, složitostí na vnímání. U té druhé nové písně, jmenuje se Mé dětské svátky, jsem měla text hotový snad během hodiny. Představila jsem si obrázek našich vánců v Petřkovicích, své rodiče... Ten text odpovídá skutečnosti.

SU 6034-2

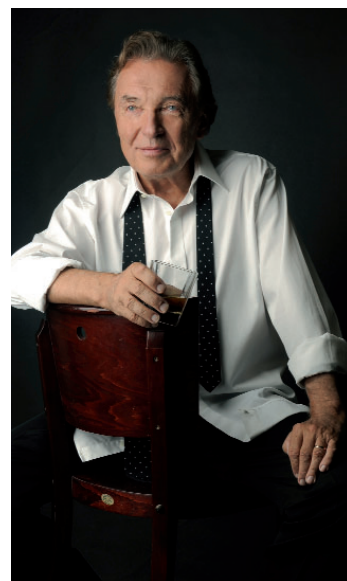
Karel Gott na netypický narozeninový dárek reaguje slovy: „Uznejte sami, že to byl dárek jaksepatří, kterému nešlo odolat, natož ho odmítnout. A tak jsem se s chutí pustil do nahrávání písní, které mne provázejí takřka celým mým životem a které jsem si vždycky přál zazpívat. Písně alba Sentiment vznikly v průběhu druhé poloviny 30. let a konce 60. let minulého století a dodnes neztratily nic ze svého půvabu. Čas je náležitě prověřil a dodal jim na kráse a eleganci. Zrodily se v době, kdy se po prodělaných útrapách lidé chtěli bavit a měli pocit, že bude líp. Tenhle optimistický duch je v nich dodnes a já věřím, že i posluchači v nich naleznou poselství lásky a naděje, která nám v dnešní době čím dál víc schází a k životu je proto víc než kdy jindy potřebujeme.“

Karla Gotta při natáčení CD doprovázel Big Band Českého rozhlasu, který nedávno oslavil 50 let existence. Počátky jeho tvorby, tehdy ještě jako TOČR, sahají do 60. let minulého století (v jeho čele stál tehdy např. Karel Krautgartner). Od té doby platí za prestižní a kvalitní hudební těleso. Sedmnáctičlenný orchestr nyní tvoří nejlepší čeští

hráči, v jejichž čele stojí od roku 2002 Václav Kozel.

„Jsem velice potěšen a poctěn, že se Český rozhlas může podílet na tvorbě hudebního skvostu, jakým je album Sentiment. Ceníme si vzájemné spolupráce a partnerství s Karlem Gottom a Supraphonem – již nyní se těšíme na budoucí projekty,“ hodnotí generální ředitel Českého rozhlasu Peter Duhan.

CD Sentiment se na pultech objeví 30. září 2011 prostřednictvím vydavatelství SUPRAPHON, se kterým Český rozhlas projekt realizuje. Melodie z nového alba zazní poprvé 12. října na společném koncertu Karla Gotta a Big Bandu Českého rozhlasu pořádaného v rámci mezinárodní soutěžní přehlídky rozhlasové tvorby Prix Bohemia Radio, která se již tradičně bude konat od 11. do 13. října 2011 v Poděbradech.

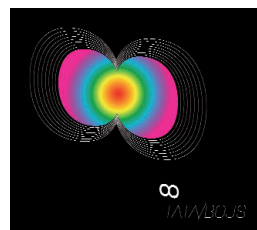
TATA BOJS
Ležaté turné

06. 10. Brno
14. 10. Jablonec nad Nisou
21. 10. Ostrava
22. 10. Pardubice
25. 10. Praha
28. 10. Košice
29. 10. Hruštín
01. 11. Ústí nad Labem
03. 11. Trenčín
04. 11. Bratislava
05. 11. Bratislava
10. 11. Plzeň
11. 11. Mariánské lázně
17. 11. Olomouc
19. 11. Vsetín
26. 11. Česká Budějovice
01. 12. Zlín
02. 12. Raškovice

TATA BOJS
VYJÍŽDÍ NA LEŽATÉ TURNÉ

Tata Bojs pořádají "ležaté" turné ke svému albu Ležatá osmička. Zasáhne celé Česko a tentokrát i Slovensko.

Turné je sestaveno tak, aby jednotlivá města tvořila na mapách České a Slovenské republiky tvar ležaté osmičky. Proces ale ještě není uzavřen. Jistý je pouze začátek – 6. října v brněnském klubu Fléda. Třináct potvrzených zastávek česko-moravsko-slezské části turné a navíc minimálně pět slovenských koncertů slibují u kapely pověstné spíše menším než větším množstvím koncertních vystoupení velkou událost. „Program bude sestavený samozřejmě s důrazem na písně z nového alba a to i ty, které na letních festivalech nezazněly. Ale chtěli bychom sáhnout opět i hluboko do historie a program udělat vrstevnatý stejně, jako vnímáme svojí minulost,“ dodal Milan Cais. Slovenská část turné proběhne společně s místními skupinami Para a Billy Barman, domácí koncerty budou ve znamení několika zajímavých hostů, které si vybrali Tata Bojs (Republic Of Two, Sunflower Caravan, Longital, Dva a Lus3).

SU 6036-2

PETR MALÁSEK

CHTĚL JSEM, ABY BYLO CO POSLOUCHAT!

Supraphon vydá na konci září soundtrack ke kouzelnému muzikálu na ledě – POPELKA, který od 1. října až do 27. prosince objede celou republiku. Autorem muziky je Petr Malásek, kterého jsme se zeptali:

Jak se píše hudba pro Popelku?

Příběh je především pohádková stylizace, snažil jsem se, aby hudba byla hravá, vtipná, místy zapamatovatelná, místy strašidelná... Tak, aby si při poslechu našly svá oblíbená místa nejen děti, ale aby si je našli také jejich rodiče, babičky, dědečkové, kteří je budou ve sportovních halách na představeních doprovázet.

Kde jste čerpal inspiraci pro práci na muzikálu na ledě?

Byť má muzikál na ledě svá určitá specifika, neliší se tolik od klasického „divadelního“ muzikálu. Velice jsem se snažil, aby pěvecká a taneční čísla byla vtipná, nabitá gagy, aby se zkrátka bylo stále co poslouchat. Velice mi v tomto pomáhaly fantastické texty od kamaráda Václava Kopty.

Psal jste písně v závislosti na tom, kdo bude kterou pasáž zpívat (píše se třeba jinak pro Lucii Bílou, jinak

SU 6156-2

pro Ondřeje Rumla a jinak pro Jiřího Korna?

Určitě ne, psal jsem pro Popelku, Čaroděje, Královnu. A za to, jak se interpreti, v čele s Luckou Bílou a Ondrou Rumlem písní zhostili, jim patří můj nekonečný dík.

Prošla muzika vzhledem k vydání na CD nějakými úpravami?

Na CD je pouze část hudby, která zazní v představení, a sice zpívaná čísla. Scénickou hudbu, taneční záležitosti, plesy a podobné hudební „skopičky“ na CD neuvádíme, neboť bez vizuálního vjemu ztrácí polovinu svého účinku.

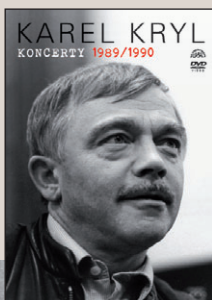
Které filmové, televizní, baletní, operní či jiné zpracování Popelky máte nejraději?

Tři oříšky pro Popelku, ty ještě dlouho nikdo nepřekoná. Ale zase nebyly na ledě... (smích)

KAREL KRYL

KONCERTY 1989/ 1990 NA DVD

Výběrem toho nejlepšího z video záznamů z koncertních vystoupení Karla Kryla v letech 1989/ 1990 se Supraphon dostává na pomyslný vrchol v mapování nahrávek tohoto legendárního písničkáře. Doposud Supraphon vydal celkem jedenáct CD Karla Kryla. Nové DVD je speciálním tipem z edičního plánu Supraphonu měsíce září. Vedle písniček tu jako bonus bude poprvé na DVD i hodinový dokument režiséra Františka Speváka Filmový portrét.

SU 7113-9

DIAMANTOVÝ

JIŘÍ SUCHÝ A LÉTA ŠEDESÁTÁ

Koncem září Supraphon vydá unikátní 11CD-box s kolekcí alb (10 původních LP doplněných o spoustu bonusů a o jedno album rarit – některé nahrávky se objeví dokonce na CD poprvé) divadla Semafor z let 1964 – 1971 pod příhodným názvem Léta šedesátá. Připomene tak jedinečné umění Jiřího Suchého, který 1. října 2011 oslaví v plné čínorodosti osmdesátku. Jako ocenění přínosu Jiřího Suchého do „zlatého fondu“ vydavatelství byla přichystána Diamantová deska Supraphonu za 2 320 000 prodaných zvukových nosičů od roku 1960, která oslavenci bude předána 3. října v divadle Semafor.

SU 6151-2

IVAN MLÁDEK POHYBLIVOU SLOŽKU MUZIKY NELZE PODCEŇOVAT!

Ivan Mládek baví se svým Banjo Bandem početné zástupy svých příznivců už skoro čtyřicet let. Jeho invence je přítom, zdá se, nevycerpateľná. Vždy překvapí něčím novým, ať jsou to písničky, klipy, divadelní či televizní pořady, obrazy a ilustrace nebo situačně-konverzační komediální seriály. Supraphon se nyní vrací „ke kořenům“: vydává reprezentativní DVD s originálními klipy největších hitů Mládkovy kapely.

Pamatuji si, jak jste někdy v polovině sedmdesátých let minulého století v Lucerně přebírali výroční Cenu časopisu Melodie; tam někde začal váš raketový vzestup?

Asi ano, to jsme začínali být hodně populární – pro nás dost překvapivě. První písničky jsme natočili v roce 1973 a do povědomí jsme se dostali díky rozhlasu. Hrál nás tenkrát denně, každý měsíc jsme měli natáčecí frekvenci, během které jsme přitáhli dvě nové věci – a rádio je hned zase hrálo. Televize o nás zpočátku moc zájem neměla, ale po oné popularizaci v rádiu nás nakonec také oslovila. Začalo to nějakým Silvestrem, pak nás zvali do různých estrád, pořadů Chvilky pro písničku a dalších. Samostatných pořadů jsme moc neměli, za třicet let jenom tři.

Podobné to bylo i s cenami...

To je pravda, moc oceňovaní jsme nebyli. Mysleli jsme si, že nemáme problémy, ale mylili jsme se. Vydali jsme přes milion kusů elpíček, ale nikdy jsme nedostali žádnou zlatou nebo platinovou desku. Až po Listopadu jsem se od kamarádů dozvěděl, že na Pantonu měli příkaz nechat nás v zásadě být, ale rozhodně neoceňovat. A do rádia přišel zase jiný příkaz: dále nepopularizovat! O tom jsme ale nevěděli. Za normalizace vám už nikdo nic neřekl, různé postihy se dělaly skrytě. A k těm cenám: dostal jsem Bílou vránu, cenu Mladého světa. V tomhle časopise byli na svou dobu už trochu progresivnější lidé a procházely tam věci, které jinde neměly šanci. Například jsem u nich na pokračování vydával trilogii Úterý, za což odpovědní činitelé dostali tenkrát důtku a myslím, že i postih na premiích. Zmíněná Cena Melodie byla celkem bez problémů, zasloužili se o to pánové Stanislav Titl a hlavně Čestmír Klos. To byl náš fanda a člověk, který se hodně zasloužil o to, že jsme se rozjeli. Po druhém Folk a country festivalu v Lucerně mě doslova ukecal, abych kapelu profesionalizoval. On je jedním z hlavních „viníků“ toho, že jsme muziku začali dělat seriózně. Před tím byla naše kapela tak trochu anarchie. Chodil, kdo chtěl, hrál se to, co nás až na pódiu napadlo.

Nikdy jste se netajil svými jazzovými kořeny a láskou k téhle hudbě...

Z dixielandu jsme vyšli, tuhle muziku jsme začali hrát veřejně a často dokonce i za peníze. Bylo nám ale jasné, že s jazzem moc nepronážíme a tak jsme s Banjo Bandem začali tuto hudbu provozovat a nevědomky i popularizovat trochu oklikou. Vlastně jsme lidem „vnucovali“ dixieland, a využívali k tomu písniček, zpočátku branych jako nutné zlo. Později

jsem ještě ve spojení s mluveným slovem vytvořili útvar, který byl stravitelný pro většinu lidí.

Většinu písniček jste zpíval vy; podle jakého klíče jste nechával některé písně zpívat své kolegy?

Jednak jsem si chtěl odpočinout a pak mi šlo o zpestření naší produkce. Kdybych všechny kousky zpíval jenom já, lidi by naše produkce začala unavovat. Nebyl problém, moji kolegové z Banjo Bandu Petr Kaňkovský, Géza Gerendáš, Honza Bošina či Ivo Pešák byli pěvecky dobře disponovaní. Naše vystupování jsem se navíc snažil zpestřovat nejen jinými interprety, ale i přebíráním melodií od jiných autorů. Od kamarádů muzikantů jsem bral takové věci, které byly výrazně odlišné od těch mých. Myslím si, že moje snaha po pestrosti zúročila.

Vybíral jste si členy Banjo Bandu i podle komediálního talentu?

Původně jsme začali natáčet písničky se studiovou kapelou, to bylo počátkem 70. let. Do tohoto seskupení jsem logicky vybíral muzikanty podle toho, jak hrají. Šlo mi dobře dixielandové „chorusáky“, se kterými mi nejsou ve studiu problémy, se kterými se nemusí před nahráváním zbytečně zkoušet a jejichž dobré improvizace nahradí zbytečně komplikovanou aranžmá. Měl jsem v plánu dělat legrační písničky se zábavnými texty, k těm se moc aranžované věci ani nehodí. Chtěl jsem, aby nahrávky měly lehkost. Naše studiová kapela ale vypadala moc úřed-

celý život! Jsme už, bohužel, v tom věku, musím být smířený s tím, že budeme pomalu „odpadávat“

Radostnější: práce na novém DVD musela obsahovat hodiny a hodiny hledání a vybírání, je to tak?

Je, ale dalo to práci především lidem ze Supraphonu, ti všechny ty záznamy našli, vytáhli z archivů, museli se prohrabat vším možným. Já jsem je samozřejmě taky skouknul, zaměřil jsem se na to, aby v nich nebyly moc velké chyby v muzice. Nad klipy jsem musel přimhouřit oko, s těmi se tenkrát nikdo moc nepáral, všechno bylo děláno horkou jehlou. DVD obsahuje i takové záznamy, které jsem neviděl pětadvacet let, vedle našich „nejprofláklejších“ kousků jsou tam i takové, na které už jsem úplně zapomněl.

Přítom jde o vaše první DVD vůbec!

Ano, DVD je to první. Předtím vyšly nějaké videokazety s našimi scénkami a věcmi z Čundrcountry show, vyšly i naše vystupy s Pitkinem a Plačkovou. Ale, jak říkáte, čistě písničkové je tohle DVD opravdu první.

T. Pilát

SU 7111-9

ŠKOLIČKA S DÁDOU

Dáda učí děti na svém aktuálním CD základy české gramatiky. Samozřejmě, že veselými písničkami a legrací, kterou mají děti v jejím podání nejraději.

Aktuální šňůra vystoupení Dády Patrasové:

- 25. 09. Praha, Městská knihovna
- 23. 10. Praha, Městská knihovna
- 19. 11. Praha, Městská knihovna
- 27. 11. Pardubice, Dům hudby
- 03. 12. Praha, OC Šestka
- 14. 12. Brno, Výstaviště

SU 6147-2

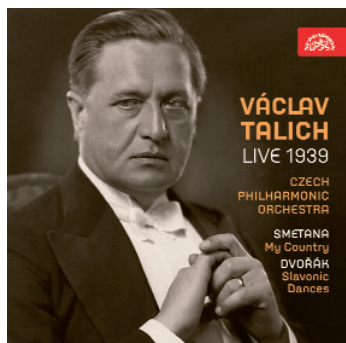

UNIKÁTNÍ NAHRÁVKY VÁCLAVA TALICHA Z ROKU 1939

Zvuk, jméno, první mezinárodní úspěchy i první nahrávky České filharmonie jsou nerozlučně spjaty se jménem Václava Talicha. Právě vydávané 2CD obsahuje snímky, které vznikly za zcela výjimečných okolností a jsou dokumentem neopakovatelných okamžiků. Již samo uvedení Smetanovy *Mé vlasti* 5. června 1939 v protektorátní Praze – navíc v Národním divadle, vnímaném jako symbol soudržnosti – bylo výrazným projevem Talichova vlastenectví. Emocionální náboj okamžiku dal vzniknout patrně jeho nejlepší nahrávce *Mé vlasti* a nadšené publikum po dlouhotrvajících ovacích spontánně završilo koncert zpěvem české národní hymny. Předkládaný záznam tohoto koncertu i Dvořákových *Slovanských tanců*, jež v divadle zazněly o osm dní později, se zachoval díky přímému přenosu do několika evropských měst. Nahrávku pořídil Norský rozhlas, který disponoval nejmodernější dobovou technologií záznamu zvuku.

Supraphon unikátní archivní nahrávky vydává v pondělí 5. září

2011. Komplet 2CD bude prezentován v rámci zahajovacího koncertu mezinárodního festivalu Talichův Beroun, který se odehraje 18. října 2011 v pražském Rudolfinu u příležitosti uplynutí 50 let od Talichova úmrtí. Česká filharmonie zahraje pod vedením Petra Altrichter a Smetanovu symfonickou báseň z cyklu *Má vlast* – *Vyšehrad*, Sukovu *Pohádku* a Symfonii č. 8 Antonína Dvořáka.

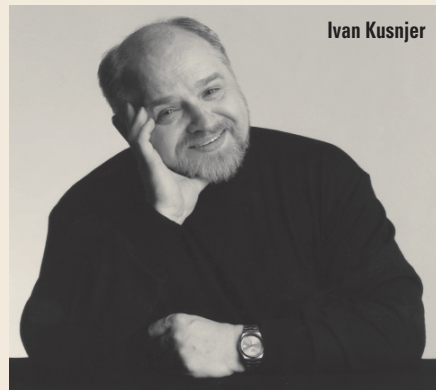
SU 4065-2

PŘIPRAVUJE SE...

Na podzim se objeví album *Dvě tváře Evy Urbanové*, jenž potěší své příznivce speciálním 2CD na kterém představí své oblíbené operní i muzikálové hity. Supraphon ve spolupráci se sólistou Národního divadla **Ivanem Kusnjírem** připravuje na říjen pozoruhodný titul *Rarity české opery*. Z nových nahrávek lze upozornit například na album skvělé klarinetistky **Ludmily Peterkové**, které nahrála s Bennewitzovým kvartetem a vyjde už na konci září. Katalog klasické hudby Supraphonu v říjnu obohatí novodobá premiéra nahrávky tří sepolker (kantát provozovaných na Velký pátek u svatého hrobu) českého skladatele, jednoho z nejvýznamnějších komponistů období pozdního baroka, Jana Dismase Zelenky. Renomovaný soubor Collegium Marianum realizoval nahrávku se sólisty Hanou Blažikovou, Davidem Erlerem, Tobiasem Hungerem a Tomášem Králem. Před Vánoci se objeví nová nahrávka „Adventus Domini” – adventní mše Rorate v českých kancionálech 15.-16. století v podání souboru Schola Gregoriana Pragensis, který s tímto repertoárem vyjíždí na adventní koncertní turné.

Eva Urbanová

Ivan Kusnjír

GRAMOPHONE AWARDS 2011

Britské Gramophone Awards už pětadvacet let udělují kritici píšící pro britský časopis Gramophone, který vychází od roku 1923. Pro svůj význam bývá prestižní ocenění také přezdívané „Oscar klasické hudby”. V právě zveřejněných nominacích se letos objevují tři nahrávky českého vydavatelství Supraphon.

V kategorii Komorní hudba

SU 4038-2

V kategorii Archiv

SU 4052-2

V kategorii Orchestrální hudba

SU 4043-2

Slavnostní udělení cen proběhne ve čtvrtek 6. října 2011 v londýnském hotelu Dorchester.